

lønmodtagerside, som det har været muligt at opbygge de seneste år. Den kønsopdelte lønstatistik på virksomhederne vil aldrig være tilstrækkelig til at skabe ligeløn.

Man skal heller ikke være blind for, at anvendelsen af kønsopdelt lønstatistik på virksomheder kan være med til at forhindre en naturlig udvikling af lønstrukturen og på denne måde bevare forældede lønsystemer. Et af ligestillingsmålene er netop at nedbryde det kønsopdelte arbejdsmarked. Hvis kvinder og mænd først rubriceres i faste båse i virksomhedernes lønstruktur, bliver det efter min bedste overbevisning svært for den enkelte at flytte sig til måske mere vellønnede job.

Kønsopdelt lønstatistik kan ud over til lige-lønsformål bruges til at styrke forhandlingspositionen, og det er ikke meningen, at den slags oplysninger skulle kunne videregives ad bagvejen. Hvis der er mistanke om løndiskrimination på virksomheden, skal der alligevel rejses en lige-lønssag, og her vil arbejdsgiveren være forpligtet til at give alle lønoplysninger til brug for en sags belysning.

Som det fremgår af, hvad jeg allerede har sagt, mener regeringen stadig ikke, at en kønsopdelt lønstatistik imod virksomhedernes vilje er et egnet instrument til at reducere lønforskellene mellem kvinder og mænd, og regeringen kan derfor ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu er tvang, synes jeg, et lidt stort ord at bruge i denne her sammenhæng, for det er fuldstændig rigtigt, som beskæftigelsesministeren siger, at her er der jo ikke tale om et instrument, som fuldstændig vil udligne lønforskellene mellem kvinder og mænd. Der er nemlig tale om – hvad skal man sige – et relativt blidt indgreb, nemlig det, at man skal dele kolonnerne i excelarket i henholdsvis kvinder og mænd.

Det kan godt være, ministeren synes, det er tvang, og at det er noget forfærdelig noget at få proppet ned over hovedet. Jeg synes nu nok, det er en lillebitte ting, som for arbejdsgiverne selv måske kan være en øjenåbner, men også for lønmodtagerne kan være en måde at få et indblik i, hvordan tingene udvikler sig på arbejdspladsen.

Så er det ikke lidt store ord at tage i sin mund, at der er tale om tvang?

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det afgørende for mig er, om man kan bruge oplysningerne til noget. Hvis man tager en virksomhed med 11 medarbejdere, hvor tre kører rundt og laver servicearbejde, en sidder på kontoret, og en sidder et andet sted, hvad siger en statistik så på de områder? Ingenting.

En forudsætning for, at jeg vil være med til at pålægge virksomhederne noget, skal da som minimum være, at man kan få noget ud af det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg tror faktisk, det er sådan, at der er mange arbejdsgivere, der ville blive overraskede over, at der var lønforskel kvinder og mænd imellem, altså de kvinder og mænd imellem på arbejdspladsen, som arbejdsgiverne har sat til at udføre det samme arbejde. Jeg tror faktisk ikke, det er sådan, at arbejdsgiverne helt bevidst sidder og underbetaler kvinderne. Derfor mener jeg, at det kan være en god øjenåbner.

Selvfølgelig vil der være enkelte tilfælde ligesom med de 50 andre statistikker, arbejdsgiverne er tvunget, som ministeren kalder det, til at udføre, som ikke alle arbejdsgivere kan bruge. Men eftersom enhver 10-årig dreng – eller pige for den sags skyld – ville kunne sætte sig ned ved computeren og kønsopdele lønstatistikken, så er det jo ikke, fordi det er det store bureaukrati, der bliver stablet på benene.

For langt de fleste virksomheders vedkommende vil det jo være et spørgsmål om, at det for arbejdsgiveren simpelt hen er en øjenåbner, at man tænker: Ups, der er måske et misforhold her, som vi skal have rettet lidt op på.

Det er jo et spørgsmål om både for den ene og den anden part at få øjnene op for en struktur, som har været der i fem hundrede år, og som alle parter formodentlig har et ønske om at gøre op med, men som man skal være klar over eksisterer – derfor en kønsopdelt lønstatistik.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, at en forudsætning for, at man skal pålægge nogen at udføre et stykke arbejde, er, at man kan bruge det til noget. Summariske opgørelser på mænd og kvinder uden at tage hensyn til, hvilke job det er, hvilke funktioner det er, er jo meningsløse.